

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 72/2012-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. S. P. a JUDr. S. V., obe bytom B., zastúpených advokátkou JUDr. Z. O., B., vo veci namietaného porušenia čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 4 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 4 Co 180/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. S. P. a JUDr. S. V. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. februára 2012 doručená sťažnosť JUDr. S. P. a JUDr. S. V., obe bytom B. (ďalej len „sťažovateľky“), vo veci namietaného porušenia čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a 4 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Krajským súdom v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 4 Co 180/2011. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 21. februára 2012.

Zo sťažnosti vyplýva, že žalobou z 25. septembra 1994 sa Ing. R. R. (ďalej len „žalobkyňa“) domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov s Ing. P. V., ktorý však v priebehu konania 7. apríla 2000 zomrel a na jeho miesto vstúpili do konania sťažovateľky ako dedičky v procesnom postavení žalovaných.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 14 C 155/1994-550 z 9. februára 2011 (išlo v poradí o tretí rozsudok okresného súdu) bolo bezpodielové spoluvlastníctvo vyporiadané tak, že nehnuteľný majetok ležiaci v katastrálnom území obce H., bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalobkyne. Rovnako žalobkyni bol prikázaný polovičný zostatok pôžičiek. Naproti tomu do dedičstva po Ing. P. V. bola prikázaná suma 6 021,74 € ako hodnota polovice nehnuteľností, ale aj druhá polovica pôžičiek.

Rozsudkom krajského súdu č. k. 4 Co 180/2011-588, 4 Co 181/2011 z 9. novembra 2011 bol rozsudok okresného súdu potvrdený.

Podľa názoru sťažovateľiek rozsudkom krajského súdu došlo k porušeniu označených práv podľa ústavy a dohovoru, a to najmä v tej súvislosti, že cena nehnuteľností bola ustálená príliš nízkou sumou. Okrem toho niektoré dôkazy, ktoré si okresný súd zadovážil, neboli sťažovateľkám doručené pred pojednávaním, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľky podali proti rozsudku krajského súdu č. k. 4 Co 180/2011-588 z 9. novembra 2011 dovolanie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Na rozhodnutie o podanej sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľky podali proti rozsudku krajského súdu dovolanie. Vzhľadom na uvedenú situáciu v danom štádiu konania právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľiek má najvyšší súd v rámci dovolacieho konania. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Ústavné súdnictvo a právomoc ústavného súdu sú vybudované predovšetkým na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, v ktorých protiústavnosť nemožno napraviť iným spôsobom, teda predovšetkým procesnými prostriedkami vyplývajúcimi z príslušných procesných noriem (Občiansky súdny poriadok). Ide o jeden zo základných princípov, ktoré ovládajú konanie pred ústavným súdom, a to o princíp subsidiarity. Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

Ústavný súd preto zaujal názor (podobne I. ÚS 169/09, I. ÚS 289/09, II. ÚS 196/2010), že v prípade podania mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) a súbežne podanej ústavnej sťažnosti je táto sťažnosť považovaná za prípustnú až po rozhodnutí o dovolaní. Pritom lehota na podanie ústavnej sťažnosti bude považovaná za zachovanú aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (porovnaj k tomu aj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 8. novembra 2007 vo veci *Soffer v. Česká republika*, sťažnosť č. 31419/04 alebo rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. novembra 2002 vo veci *Zvolský a Zvolská v. Česká republika*, sťažnosť č. 46129/99, a jeho body 51, 53, 54).

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2012